

Lovforslaget (se Tillæg C.) vedtoges med 46 Stemmer mod 11.

Formanden (Clausen): Lovforslaget vil nu blive tilfattet Landstingets Formand.

Den næste Sag paa Dagsordenen var:

Tredje Behandling af Forslag til Lov, hvorved Indenrigsministeren bemyndiges til at stadfæste Ændringer i de bestaaende Kreditforeningers Statutter.

(Anden Behandling findes i Tidenden Sp. 2752 ff.).

Der var intet Ændringsforslag stillet.

Lovforslaget som Helhed sattes under Forhandling.

D. Scavenius: Førend dette Lovforslag bliver endelig vedtaget i dette Ting, og gaar videre til det andet Ting, ønsker jeg at gøre nogle ganske korte og faa Bemærkninger. Jeg forstaar fuldt vel de Betænkkeligheder, som ærede Medlemmer kunne have haft ved at gaa med til en Foranstaltning af den Betydning, som der er Tale om i dette Lovforslag, nemlig at Staten overtager Garantier for en Del af den primære Gæld i Grundejendomme. Det ærede Medlem for Kjøbenhavns 4de Valgkreds (Scharling) fremhævede under sit Foredrag her ved Sagens 2den Behandling, at hvad der navnlig tyngede paa Landejendomsbesidderne for Tiden, var den betydelige Gæld i Forbindelse med de stadig faldende Priser paa Produkter — og det tør jeg nok sige, at det er vel nu paa alle Produkter saa godt som uden Undtagelse, at Priserne ere faldne. Samtidig indrømmede det ærede Medlem, at der netop under disse vanskelige Produktionsforhold for Landmændene ikke kunde være Tale om nogen egentlig eller væsentlig Reduktion af denne Gæld, om nogen Amortisation af den. Skulde der have været Tale om noget saadant, om at gaa frem ad den Vej, saaledes udtaalte det ærede Medlem sig, saa maatte det have været under tidligere og for Landbruget gunstigere Perioder. Men naar dette udtaales, saa tror jeg ogsaa, man med Rette kan sige, at det bør tages under alvorlig Overvejelse, hvad der kan gøres for at lette

denne Byrde, denne paa Landbruget saa stærkt tyngende Gæld, naar det kan ske under Former, som maa siges at være betryggende for Statens Indgriben her, og saadanne, hvorved man ikke træder andre Samfundsclasser for nær. Det Mindretal af Udvalget, hvortil jeg hører, havde ment at finde saadanne Former i de Underænderingsforslag, som vi stillede til Flertallets Forslag angaaende Statsgarantien. Vi mente, at naar vi satte Grænsen for de Laan, som Staten garanterede for, til $\frac{4}{10}$, og naar vi gav Staten tilstrækkelig betryggende Indflydelse paa Takstationen derved, at vi lod den udnævne Takstationsinspektører, da havde vi givet saadanne Kauteler, at der kunde være Tale om Statens Indgriben her. Vi maa i og for sig meget beklage, at Tingets Flertal ikke mente at kunne gaa med til disse Forslag, ikke saa, at man maatte gaa frem med Maadehold, naar man vilde opnaa noget paa dette Omraade. Navnlig saa vi ikke rettere, end at man ikke kunde forlange Statsgaranti for saadanne Laan, som gif ud over, hvad der maatte anses at være det absolut sikre. Dette Udtryk brugte den ærede Ordfører (Neergaard) selv under sin Omtale af, hvor langt man kunde gaa med den Del af Gælden, som ikke skulde amortiseres. Han betegnede selv de $\frac{4}{10}$ som det, der kunde betragtes som den absolut sikre Del af Laanet, og derover mente vi, at der ikke kunde være Tale om Statens Medvirken. Naar derfor jeg — og jeg tror i dette Tilfælde at kunne tale paa de af mine Meningsfællers Vegne, der ved 2den Behandling stemte ligesom jeg over det da fremsatte Ændringsforslag — naar jeg undlod at afgive min Stemme ved Afstemningen over Ændringsforslaget om Statsgaranti, ønskede jeg deri at lægge den Betydning, at man vel kunde gaa med til en saadan Foranstaltning, naar den kunde finde Sted under, hvad vi anse for tilstrækkelig betryggende Former, medens vi paa den anden Side ikke mente, at det af Flertallet stillede Ændringsforslag indeholdt saadanne. Og naar jeg nu i Dag stemmer for Lovforslagets endelige Vedtagelse, ligger der altsaa heller ikke deri nogen Erkendelse af, at Lovforslaget i den Skikkelse, det nu sandsynligvis vil faa, hvis Flertallet, hvad man vel tør forudsætte, stemmer derfor, faar en saadan Form i alle Maader, at jeg fra mit Standpunkt kan være tilfreds dermed. Men jeg ønsker i min Afstemning at lægge et Ønske om, at denne Sag maa komme videre, og at det maa lykkes at finde saadanne Former for Statens Garanti eller i alt Fald for dens Medvirken paa dette Omraade, som